

[Niels Andersen.]

garanti med de 485 mill. kr., som er tiltrådt af finansudvalget. Hvis denne ramme sprænges, medfører den almindelige fremgangsmåde, at boligministeren går til finansudvalget for at få rammen udvidet, og først den dag, finansudvalget nægter at yde flere penge til denne statsgaranti, kan det blive nødvendigt at iværksætte statslån.

Jeg vil også gerne minde om, hvad sigtet i den nye boliglovgivning var. Sigtet var at skabe sådanne forhold for byggeriet, at der blev tilvejebragt et boligoverskud, og det er min opfattelse, at man ikke på nuværende tidspunkt kan vurdere, hvor langt man er kommet i så henseende. Loven har virket i meget kort tid, og selvfølgelig kan man ikke på $\frac{3}{4}$ års bedømmelsestid vurdere, hvordan fremtiden vil tegne sig. Vi har endnu ikke et boligoverskud i Danmark. Det problem, der faktisk foreligger, er derfor, at vi skal sørge for at opretholde de gode økonomiske forhold, så det fortsat bliver muligt for privatkapitalen at finansiere boligbyggeriet.

Jeg vil gerne understrege, at dette forslag til folketingsbeslutning ikke vil medføre nogen besparelse. Det vil ikke medføre nogen besparelse, førend der faktisk foreligger statsydelse i henhold til den ny boliglov. Statslånstilsagn er ikke givet, det er ikke sandsynligt, at de vil blive givet i den kommende tid. De vil ikke blive givet, hvis man formår at opretholde sådanne økonomiske forhold, at den private lånekapital kan klare opgaven. Derfor er der reelt ikke to øres besparelse i dette forslag til beslutning. Der kan først blive det i det øjeblik, der bliver givet subsidiære statslån, men det er der ikke udsigt til.

Sådan ligger det reelt: der er absolut ingen besparelser i forslaget, sådan som det hævdes i venstres og de konservatives fælleserklæring, hvor årstallet for besparelserne er fremført. I disse års tal vil besparelser i hvert fald ikke forekomme. Det er, som den højtærede boligminister betegnede det, blålys, når man vil fremlægge dette som besparelsesforslag, og af de 400 mill. kr.s besparelser, der opereredes med i oppositionens fælleserklæring, udgjorde de 200 mill. kr. besparelser netop på boligudlånene. Sådan ligger det, så gennemhullet er i virkeligheden denne fælleserklæring,

at man ved hjælp af dette ene forslag klart kan begrunde, at halvdelen af de anførte besparelser i virkeligheden ikke kan finde sted.

Jeg vil gerne understrege, at retsforbundet ikke kan medvirke til at gennemføre det forslag til folketingsbeslutning, der her foreligger. Vi har været med til at gennemføre en boliglovgivning i sidste folketingssamling, som har ført os ind på den rigtige vej, og som ved sin videre gang vil bevirke, at statsudlån bliver overflødige, hvis vi er i stand til at opretholde den økonomiske aktivitet, vi har. Jeg synes, vi kan være taknemlige for, at vi er kommet så langt, at der virkelig er gennemført en lovgivning, der gør det muligt at overflødiggøre statsudlån. Det er et betydeligt længere skridt end det, man nåede i de år, da venstre og de konservative virkelig havde nogen indflydelse i dansk politik, et betydeligt længere skridt end dem, man i tale og skrift fra disse partiers side har efterlyst mange gange, men ikke har formået at gennemføre, et skridt, som først er blevet gennemført af trekantregeringen.

Jeg er klar over, at det foreliggende forslag vel i særlig grad er rettet imod retsforbundet, fordi også vi er imod statsudlån. Der er bare den forskel på venstres og de konservatives og vore handlinger her i den lovgivende forsamling, at vi har været med til at gennemføre en lovgivning, som overflødiggør statsudlånene. Det har man forsømt fra venstres og de konservatives side gennem mange år. Vi er nu kommet et langt skridt frem, og derfor vil jeg gerne understrege, at skal man nå det mål, der er sat i boliglovgivningen, forudsætter det, at man virker positivt med, således at den økonomiske stabilitet kan opretholdes og videreudbygges, og således at indtjeningsmuligheden for landets borgere og for landet som helhed kan øges i de kommende år. Det gør man ikke ved at føre en gold blåløspolitisk som den, det foreliggende forslag er udtryk for.

Efter min opfattelse er der absolut ingen besparelse i forslaget, og det forekommer mig kun at være et udtryk for den politiske fattigdom, som man fra venstres og de konservatives side så klart åbenbarer i denne tid. Jeg understreger, at det, der skal og bør være sigtet for folkettinget i den kommen-